

VERBOND VOOR NATIONAAL HERSTEL.

Voorloopig hoofdbestuur: Lt.-Generaal H. N. A. Swart, voorzitter; Mr. Dr. H. H. A. van Gijbland Oosterhoff, onder-voorzitter; L. M. E. J. H. Geradts, penningmeester; Mr. P. C. L. Eschauzier, secretaris; leden: Kapt.-Luit. ter Zee J. Th. Furstner, Dr. Ir. J. G. J. C. Nieuwenhuis, Kapt. t. Zee b. d. F. J. Heeris.

Secretariaat: Javastraat 96, 's-Gravenhage, Telefoon 111812.

Manifest.

Onze Maatschappij is doodziek.

Zij lijdt in al haar geledingen.

Partijzucht en klassegeest vieren hoogtij.

Het gezag wordt neergehaald.

Landbouw, tuinbouw en veeteelt voeren een kwijnend bestaan.

Een groot gedeelte onzer koopvaardij schepen is in de havens opgelegd.

Machtige fabrieken werden gesloten.

Bloeiende bedrijven werden stopgezet.

Grootsche ondernemingen faalden.

De bestaanszekerheid van zeer vele landgenooten wordt bedreigd of is reeds verloren gegaan.

Een groot deel van ons volk, verbitterd en opgehitst door misleidende theorieën van volksmenners, is geneigd zijn ellende te wijten aan het „kapitalisme” en verwacht uitsluitend verbetering van het communisme, het socialisme en die geestesrichtingen, welke bewust of onbewust bondgenooten van deze bewegingen zijn.

De afschuwelijke klasse-moraal en het platte historisch-materialisme hebben het zedelijk onderscheidingsvermogen van een deel van ons Volk verstoord.

De klassenstrijd heeft de volksziel van haat trachten te vervuilen en met verdachtmaking en afgunst pogen te vergifigen.

Geestelijke en zedelijke verwording gaan steeds verder.

Godsdienst, gezin en gezag, de fundamenten van onze samenleving, worden ondergraven.

Een algemeene gezagscrisis belet doeltreffende bestrijding der oeconomische crisis.

Door het gebeurde op de „Zeven Provinciën” moet het voor ieder weldenkenden Nederlander duidelijk zijn, welke noodlottige en voor het Nederlandsche volk be-

schamende gevolgen de bestaande verslapping van het gezag met zich medebrengt.

Het eigen recht der Overheid is reeds gedurende langen tijd verzwakt, doordat de Regeering werd verdrongen van haar terrein: dat der uitvoerende Macht van den Koning en zijne Ministers.

In plaats van controleerend orgaan met budgetrecht, is het Parlement vergroeid tot Overheidsmacht, waardoor een krachtige gezagsuitoefening der Regeering in sterke mate wordt belemmerd.

De Regeeringen worden in vele gevallen verlaagd tot mandatarissen der partijen, welke partijen, in haar eigen belang, de regeermacht in handen trachten te krijgen.

Door de vele bemoeienissen met de regeeringstaak worden de werkzaamheden van het Parlement voortdurend uitgebreid, hetgeen er toe leidde, dat het zijn van volksvertegenwoordiger een beroep werd. En dit beroep dreigt onder den invloed der belangenpolitiek meer en meer een broodwinning te worden, waarvoor men zijn zelfstandig oordeel als volksvertegenwoordiger zoo noodig prijs geeft.

Het publiek belang wordt daarmede ondergeschikt aan het belang van personen en partijen, met het gevolg, dat in het Parlement meer dan eens een soort van ruilhandel gedreven werd met lands- en volksbelangen van de eerste orde.

Door het partijwezen zijn er, helaas, volksvertegenwoordigers, die geen onafhankelijke houding weten aan te nemen tegenover de partijleiders of kiezersgroep, welke hen in de Kamer bracht, dit in strijd met de Grondwet, die bepaalt, dat de leden van de vertegenwoordigende lichamen stemmen zonder last van of ruggespraak met hen, die benoemen.

De eenige wijze, waarop aan de bovengeschetste wantoestanden in Staat en Maatschappij paal en perk kan worden gesteld, is de wedergeboorte van de Nationale Gedachte.

Er zal dus moeten komen een Nationaal Réveil: dat beteekent een omzetting van de geesteshouding; dat beteekent het scheppen van een nieuwe orde in Staat en Maatschappij. Oude partijtegenstellingen, die zich overleefd hebben, dienen te verdwijnen. Wij staan in een nieuwen tijd, met gansch andere levensvraagstukken dan in de vorige en het begin dezer eeuw.

Egoïsme van personen, groepen en partijen moet bestreden worden door een bezielende actie van diegenen, die nog een zóódanig gevoel hebben voor onze nationale saamhoorigheid, dat eigen persoon of stoffelijk belang op den achtergrond treden.

Begrepen zal dienen te worden, dat men weder plichten heeft en niet alleen rechten, en dat er een groote bevrediging ligt in plichtsbetrachting en samenwerking.

Arbeid zal weder gewaardeerd dienen te worden om de voldoening, die deze in zich zelve geeft; kracht en zelfopofferingsgezindheid moeten hooger geschat dan slapheid, politieke handigheid en partij- of klassebelang.

Allen, die willen medewerken om deze herstelbeweging te doen slagen, zullen moeten erkennen:

dat plichten gaan vóór rechten;

dat ons nationaal volksbestaan niet mag worden geschaad door het dienen van eigenbelang;

dat niemand zich op onrechtvaardige wijze mag bevoordeelen ten koste van anderen of van de gemeenschap.

Zonder eenigen twijfel zal een vernieuwing van den geest, als hier bedoeld, haar zeer grooten en gunstigen invloed op alle gebieden in Staat en Maatschappij doen gelden; met de Nationale Gemeenschapsgedachte als richtsnoer zal men in staat zijn zeer veel bederf uit te snijden, verspilling tegen te gaan, zeer veel onrecht te herstellen, zeer veel leed te verzachten.

Wij wenschen en verwachten dus: een Nationaal Réveil; een Nationaal Herstel en plaatsen daarbij het volgende op den voorgrond:

1°. Erkennung van het Christelijk karakter van ons volksleven als den historischen grondslag en den bezielenden geest onzer nationale beschaving.

2°. De nationale Staat als de staatkundige verwerkelijking van de historische vrijheidsgedachte op geestelijk en stoffelijk gebied.

3°. Trouw aan het Oranje-Huis.

4°. Versterking van het Overheidsgezag; géén treden van het Parlement op het terrein der uitvoerende macht.

Volksvertegenwoordigers, die het nationaal belang boven het partij-, groeps- of klasse-belang stellen.

Grondwetswijziging in nationalen geest. Verandering van het kiesstelsel.

Uitsluiting uit overheidsambten en militairen dienst van personen, die zich hebben uitgesproken voor ondermijning en gewelddadige aantasting van het gezag en de openbare orde.

5°. Bevordering van de Rijkseenheidsgedachte; handhaving en versterking van den band tusschen de verschillende deelen van het Rijk.

6°. Handhaving en verzorging van de weerbaarheid onzer Rijksgebieden tot wettige zelfverdediging tegen aanvallen van buiten.

7°. Handhaving van de individueele bestaansverantwoordelijkheid: de overheid zorge voor zoo gunstig mogelijke voorwaarden, waaronder men door arbeid, spaarzaamheid en goeden levenswandel tot bestaanszekerheid en welvaart kan komen.

Aanmoediging tot vorming en bescherming van kleine vermogens.

Bescherming in het bijzonder van de landbouwende bevolking als bron van onze nationale kracht.

8°. Bevordering van de nationale productie.

Krachtige bestrijding der werkloosheid, echter op oeconomischen grondslag.

9°. Eén algemeene Nederlandsche radio-omroep met bijzondere radio-omroepvergunning voor speciale doeleinden.

10°. Tegengaan van overmatige arbeidsbeperking (winkelsluiting).

11°. Hervorming der sociale verzekeringen, zoodanig dat deze ten bate komen van alle economisch zwakken, onverschillig of zij al of niet in loondienst werkzaam zijn of geweest zijn.

Optreden tegen monopolistische en andere uitwassen zoowel van kapitaal als van arbeid.

12°. Gezonde internationale en interkoloniale samenwerking op basis van de Nationale Gedachte.